

digheden blandt tømrere her i København og på Sjælland over 10 pct. på nuværende tidspunkt. Ledigheden er steget til det næsten firedobbelte i løbet af 3 måneder. Udviklingen viser, at virksomhederne har tomme ordrebøger, og man kan se, at arkitektfirmaer og rådgivere heller ikke har nogen opgaver, som lige er på bedding. Man vil jo kunne se, at det varer månedsvist, inden de her håndværkere nogen sinde kan komme i gang igen, med fare for at de bliver en del af dem, der er langtidsløse.

Hvorfor vil ministeren ikke sætte nogen ting i gang?

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:14

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det vil vi også gerne; vi skal bare sikre, at det foregår på det rigtige tidspunkt. Vi skulle jo nødig risikere, at vi satte gang i noget, som Nationalbanken og Bernstein fandt var økonomisk uforsvarligt, og at han så fandt anledning til at hæve renten herhjemme. For så ville vi være lige vidt.

Hvad enten Socialdemokraterne bryder sig om det eller ej, er der en økonomisk virkelighed, som vi er nødt til at forholde os til. Jeg kan jo undre mig over, at der var en ledighed på 300.000 under den tidligere socialdemokratiske regering, hvis det var så nemt at afskaffe den.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:15

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Vi kan jo se, at man under den socialdemokratiske regering gik fra 300.000 ned til 140.000 ledige, og så er ledigheden faldet en smule mere under den nuværende regering. Så alle har vel lod og del i det, og måske har den nuværende regering den mindste del.

Men det rigtige spørgsmål at stille vil vel være: Hvornår er det rigtige tidspunkt at sætte noget i gang? Det er jeg ikke sikker på ministeren kan svare på i dag, men det spørgsmål vil jeg så stille om 14 dage, når der er mulighed for at gøre det.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg nærer sådan set ingen illusioner om det her. Jeg har reserveret hver eneste onsdag fra nu af og resten af sæsonen for at kunne besvare de her spørgsmål. Så der kan spørgeren være helt rolig.

Det, der er afgørende, er jo, at vi træffer nogle ordentlige beslutninger på det rigtige tidspunkt, og som jeg forklarede før, har vi jo løbende taget en række initiativer. Nu ved vi, at der i kølvandet på skatteforslagene jo også vil være en række forhandlinger, vi skal drøfte økonomi med kommunerne senere på året osv. Så jeg tror, der bliver lejlighed til at tage de her spørgsmål op.

Men for mit vedkommende er det da lige så bekymrende, at ledigheden stiger. Jeg er da også ærgerlig over, at den her krise giver sig udslag i stigende ledighed Danmark. Jeg appellerer bare til, at vi nu træffer de ordentlige beslutninger på det rigtige tidspunkt.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen som medspørger.

Kl. 17:17

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen så vil jeg da godt melde mig på banen til at stå her sammen med ministeren de næste mange onsdage. Det glæder jeg mig rigtig meget til.

Ministeren sagde: Det er godt, at vi ikke har lyttet til oppositionen. Jeg kan sige så meget, at vi før valget ønskede en skattekommission; det gjorde regeringen ikke, det gør den nu. Vi ønskede at suspendere SP-ordningen; det kunne regeringen ikke se, men det kom den så også til. Vi sagde, at fire jobsøgninger om ugen ikke var nogen god idé; ministeren har så nu også fundet ud af, at det havde vi ret i. Hvornår vil man så komme tilbage med en rigtig god idé om offentlige investeringer? Hvornår vil man komme tilbage med en ændring af de supplerende dagpenge og sige, at det alligevel ikke var nogen god idé?

Det vil da være meget interessant, hvornår man vil komme tilbage og sige: Nu har vi lige pludselig fået en god idé.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:17

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når det rette tidspunkt er inde.